

J A M U
J A M U

Divadelní fakulta

POHÁDKA O TATÍNKOVÝCH VIZÍCH aneb ÚNOS AKVAFEMINISTEK

Jana Vaverková

Havlovské aktovky
Soutěž o nejlepší původní krátkou divadelní hru
podle hry Václava Havla
2021

ŠAŠEK: Bylo nebylo, za devatero hrami a devatero řekla mi stálo království, ve kterém žil starý a velice modrý král, který měl 4 sny, 4 syny, 4 cary a 4 dcery. Své 4 sny si chtěl projektovat do svých 4 synů a 4 cary chtěl provdat za své 4 dcery. Král miloval své děti ryze, stejně jako svoje vize. Když však nejednalo se dle představ jeho, modral vzteky, až z něj teklo nelidsky odporné svinstvo a z jeho krve modré začnou se ozývat kroky – modré... modré z nebe, které snáší všem lidem v tomto království. Och, jak dobrý je náš král.

(Přichází 4 synové se skripty Tatínkovy vize, přes rameno jim hledí 4 dcery, za dcerami běží jako pejsci 4 carové, kteří hledí přes rameno dcerám.)

SKRIPTA: Jednou z tebe bude král. Hierarchizuj, co se dá. Věř, že jedině tak to dotáhneš daleko.

SYN 1: Jednou ze mě bude král.

SYN 2: Hierarchizuji, co se dá.

SYN 3: Věřím...

SYN 4: ... Že jedině tak to dotáhnu daleko.

SKRIPTA: Nezapomeň, že máš vždy poslední slovo.

SYN 1: Já mám vždy poslední slovo.

SYN 2: Já mám vždy poslední slovo.

SYN 3: Já mám vždy poslední slovo.

SYN 4: Já mám vždy poslední slovo.

(Synové se cyklí, každý chce mít poslední slovo. Zesilují, slovy si způsobují fyzickou bolest a upadají do křečí. Drastická slovní válka. Synové umírají.)

ŠAŠEK: Já mám vždy poslední slovo.

SKRIPTA: Teď máš příležitost, šup šup šup šup!

(Synové se probouzí a vrhají se na šaška)

SYN 1: Šašku! *(pohlavek)*

SYN 2: Šašku! *(pohlavek)*

SYN 3: Šášulo... *(skripta mu dají pohlavek za syna 3)*

SYN 4: Šašku! *(pohlavek)*

ŠAŠEK: *(otráveně)* Šašek se vám klaní princátka, jste přeci vyvolení, máte na to nárok, chovat se, jak se chováte. Učíte se od nejlepších!

Proboha, kdo tohle psal? Schématictější repliky jsem dlouho neviděl. To jste si tedy nedala moc záležet s tím příběhem, co? A proč jsou všichni po čtyřech? Vždyť to ani není biblická cifra. Je to číslo, které se dá přesně rozdělit na půl. Pěkná nuda s takovým bezcharakterním čísílkem... Prosím vás, kde vy jste to vůbec studovala, slečno? Uvědomte si, že prezentujete svoji alma mater... fuj, pryč s tím monologem, přestávám být vtipný.

DCERY: *(chytanou se slova)*

Tak zaprvé se mi nelíbí, že jsme ve scénáři pojmenované jako dcery, čili nás definují naši rodiče. Navíc jsme brány jako masa a nemáme nárok na vlastní identitu. A nemáme, jak to změnit. Už jsme tak napsané a konec šmitec. Beztak to psal nějaký muž. Nebo žena se špatným hudebním vkusem. Nebo žena, co se neumí oblékat. Nebo žena, co má vždy nalakované nehty. Proč nám vychází z úst takové stereotypy? My si snad rozřežeme hlavy a vytrhneme mozky, abychom se už nemusely poslouchat. Kde je nějaká rekvizita nože nebo jiné zbraně?

(Běhají po scéně a marně hledají zbraň. U toho nedobrovolně chodí jako modelky a ukazují prostředníčky do všech stran.)

Nechci se stydět za to, že jsem žena, vy čůráci!

CAR 1: Nechceš nějak pomoci, dcery?

CAR 2: Teď jsem to chtěl říct!

CAR 3: Já bych jim raději nepomáhal.

CAR 4: *(zpívá na mollovou lidovou melodii)* Dcery, dcery, jsi pěkná jako obrázek, pěkná jako obrázek, to mám na tobě rád.

(Ostatní carové se přidávají ke zpěvu, dcery ještě urputněji hledají nástroj k sebeustrukci. Šašek přibíhá s tamburínkou a hraje na ni do rytmu.)

SKRIPTA: Tohle není ve mně.

SYN 4: To opravdu není v Tatínkových vizích.

SYN 1: Měl bych nastolit pořádek.

SYN 3: Tohle nikdy nezvládnou přečíst...

SYN 2: Je pravda, že Tatínkovy vize jsme... jsem ještě nedočel.

SYN 4: A co jsme měli mít na dnešek přečtené?

SYN 1: Těžko říct, co teď dělat.

SYN 2: Asi s tím nic moc dělat nejde, když jsme to ještě nedočel.

SYN 3: Možná by to za nás mohly udělat Tatínkovy vize.

SYN 1: A to zas ne, to já se toho klidně chopím.

SYN 4: Ale ty vůbec nevíš, co dělat!!!

SYN 3: Nezasloužíš si to dělat, když jsi to nepřečetl, chápeš?

SYN 1: Tak já už nevím.

ŠAŠEK: Možná že spíš neví ona.

DCERY: Já?

- ŠAŠEK:** Ne, ona... *(směrem ke mně)* Dej dcerám prostor, ať se někam posuneme. Stejně všichni víme, že tohle téma ti leží v hlavě nejvíc.
- DCERY:** *(vystoupí do popředí)* Nám se líbí, že nevíte. Cítíme se pak svobodné.
- CAR 1:** Vy nejste svobodné.
- CAR 3:** Máte nás.
- DCERY:** A to určil kdo?
- SKRIPTA:** *(popostrčí syny)*
- SYN 1, 2, 3, 4:** Já.
- DCERY:** My bychom se chtěly pro něco zapálit.
- SKRIPTA:** *(volají jako by hořelo)* Nenaplňuji se, nenaplňuji se!!!
(Přibíhá modrý král s hasičskou hadicí.)
- KRÁL:** Koho mám uhasit?
- ŠAŠEK:** Tady dcery, měly ambice se trhnout.
(Král hasí dcery, to může vypadat všelijak.)
- DCERY:** Dobrý, jak vás vidíme, hned nás to přešlo. Máme prostor se vyjádřit. Vzpomněli jsme si totiž, že si protiřečíme. Chceme se zapálit, ale přitom se z nás staly akvafeministky. Ona se jí taky stala včera, když se o tom kdosi zmínil na náhodném večírku. Ve vodě je ženská síla, takže děkujeme že nás podporuješ, tati. Konečně vidíme smysl v tvém hašení. Když nejsme individualita, tak budeme moře.
- KRÁL:** Dcery moje, já vám nerozumím. A asi vám ani rozumět nikdy nebudu. Ale dělám, co umím.
(Synům) Nalistujte si v mých vizích nouzová opatření a jednejte. Carům přeji hodně štěstí. Hierarchizaci zdar! *(Odbíhá pryč.)*
- SYN 1,2,3,4:** *(pohlédnou do skript)* Necht' započne operace Únos drakem!
- ...
- ŠAŠEK:** A tak dcery odnesl drak a carové je jeli zachraňovat a království díky tatínkovým vizím fungovalo hezky při starém, přesně jak si přál. Ale kdoví... počkat, opravdu musím říct tohle? Achjo... Ale kdo ví, možná královskými kanály protéká akvafeminismus a možná se král jednou napije ze své hasičské hadice a zjistí, že jeho voda chutná jinak, než si myslel.